

РЕШЕНИЕ

№ 40896

гр. София, 06.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 2 състав, в
публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгения Иванова

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разглежда дело номер **9719** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 84, ал. 2, във връзка с чл. 76б, ал. 1, т. 2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на И. Б. А., гражданин на С., [дата на раждане] в С., с ЛНЧ [ЕГН], с адрес [населено място], [улица], вх. 1, офис 1 срещу Решение № 8-Б/18.08.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-6211/29.07.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност и неправилност на обжалвания административен акт. Твърди се, че същият е издаден в нарушение на материалния закон, при съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост. Жалбоподателят се позовава на даденото в Решение на СЕС от 09.09.2021г. по дело С-18/20 тълкуване на чл. 40, §2 и 3 от Директива 2013/32/ЕС. в което се уточнява, че последващата молба може да се основава както на нови факти, възникнали след приемането на решение по предходната молба, така и на факти, които са били представени за първи път от кандидата. Твърди се, че не е съобразено и Решение от 10 юни 2021 г. по дело С-921/19, в което се сочи, че преценката по въпроса дали последващата молба се основава на нови елементи или факти, не следва да се смесва с преценката дали тези факти допринасят за получаване на международна закрила. Според жалбата, интервюиращият орган не е извършил преценка за допустимост, въпреки че е признал редица нови факти и обстоятелства, а е осъществил преценка по същество. Не бил взет предвид представения документ относно личното положение на чужденеца, издаден от кюрдската Главна дирекция за

задължения по отбрана за С. и Източна С.. Оспорват се мотивите, с които този документ не е приет като доказателство.

В съдебно заседание жалбоподателят се явява лично и с адв. Д., която поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено, а преписката върната за разглеждане по същество.

Ответникът – Интервюиращ орган на ДАБ при МС, в съдебно заседание не се явява и не е представляван.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена за възможността да участва в заседанието, не изпраща представител и не е дала становище по жалбата.

Административен съд София-град, след като се запозна със становищата на страните и представените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят И. Б. А. е подал молба за закрила вх. № 351/09.09.2024 г. в РПЦ [населено място], която с решение № 13294/18.12.2024 г. на председателя на ДАБ-МС е отхвърлена. Решението е обжалвано в законоустановения срок пред АС-Сливен, който с решение № 231/21.01.2025 г. е отхвърлил жалбата. Съдебният акт е обжалван пред ВАС, който с Решение № 8031/21.07.2025 г. е оставил в сила първоинстанционното решение.

Чужденецът е подал последваща по смисъла на §1, т. 6 от ДР на ЗУБ молба, в която се позовава на Справка за положението в С.; Актуализация за С. – 03.02.2025 г., Доклад на У., Статия от официална медия – „Как жителите на Д. Ез Зор избягват задължителна военна служба“; Решение на АССГ, копие на писмо, издадено от Командване на сили за вътрешна сигурност.

С Решение № 8-Б/18.08.2025 г. на интервюиращ орган на ДАБ при МС последващата молба е отхвърлена, като мотивите в нея са оценени като неоснователни. В решението е посочено, че при разглеждането на молбата не се откриват нови и нововъзникнали обстоятелства, свързани с причините за напускането и нежеланието му да се завърне в С.. Посочено е, че актуалната справка с вх. № МД-02-422/04.08.2025 г. на Дирекция „Международна дейност“, както и предходната справка, не обосновават наличието на реална опасност по смисъла начл.9, ал. 3 ЗУБ за молителя. Изложени са мотиви защо представената статия от Ал-Д. не следва да се взема под внимание, тъй като жалбоподателят изрично е посочил в проведеното с него интервю, че е отслужил своята военна повинност в сирийски период 2005-2007 г. От направените от него изявления по време на първото производство за предоставяне на международна закрила било видно, че той е роден в Р. и е живял единствено в Ал М., Р.. Посочено е, че статията е от 10.02.2024., т.е. още преди да влезе в Република България.

Посочено е, че в представения доклад на У. относно хуманитарната ситуация в С., се констатира, че за провинцията, в която е роден и където е живял сирийският гражданин, обстановката е нестабилна, но също така било посочено, че близо 210 000 сирийци са преминали обратно в С. от съседни страни от 8.12.2024 г. до 23.01.2025 г.

Представеното писмо, издадено от Командване на сили за вътрешна сигурност, представлявало копие, удостоверяващо, че би могло да съществува съответния документ в оригинал. Копието обаче не можело да бъде прието като автентично доказателство, тъй като оригиналът не е представен за проверка и потвърждение. Не можело да се приеме, че същото е автентично доказателство и се поставяло под съмнение достоверността му, тъй като в горната част е поставен изх. № 2010, с дата 25.02.2025 г., а в долната част като дата на получаване е посочена 15.05.2025 г. т.е. близо три месеца по – късно. От друга страна информацията в документа не кореспондира с представената от чужденеца бежанска история по време на предходното административно производство. Според представения документ той е получавал многократни известия относно явяването му за задължителна двугодишна служба по самоотбрана към кюрдите, на които той не се бил отзовал, докато на проведеното с него интервю, изрично бил заявил, че е търсен само един

път от представител на кюрдите, след което се е укрil, а в последствие напуснал страната. Изследвана е бежанската история, като е направен извод, че жалбоподателят не е живял в [населено място] ал Зор или в провинцията му. Посочено е, че жалбоподателят е на 39 години, т.е. 8 години над горната възраст за отслужване на задължителна двугодишна служба по самоотбрана. В последващата молба чужденецът е посочил, че се набират лица между 18 и 31 години, поради което е направен извод, че той не попада в обхвата на задължителната служба. В съвкупност това поставяло под съмнение достоверността на представеното от него копие на писмото.

В решението е посочено, че дори да се приеме, че представения документ е достоверен и в действителност за него би имало последствия относно невявяването му в редиците на самоотбрана на кюрдите, следвало да се посочи, че през м. март 2025 г. е подписано споразумение с Преходната администрация на С. за интегриране на въоръжените им сили и цивилни институции в новата сирийска армия и Министерството на отбраната, следователно за него не би следвало да има каквито и да е последствия от невявяването му при ключдите, тъй като е отслужил военната си повинност през 2005 -2007 г. към редовната армия в страната.

С оглед обстоятелството, че представените от лицето справки касаят обл. Х. и Д. Ал Зор, същите са приети за неотнoсими, тъй като молителят е роден и живял в Р.. Освен това информацията, която се съдържа в тях не установява нови обстоятелства от съществено значение относно страната му на произход, различни от вече установените пред съдебните инстанции.

Отхвърлено е позоваването му на съдебно решение на АССГ, с мотив, че според чл. 73 ЗУБ молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от ДАБ индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец.

Направен е обобщаващ извод, че разгледани в съвкупност, представените доказателства не биха могли да се приемат като факти, относими към наличието на заплаха спрямо личността на сирийския гражданин, не съдържат конкретни обстоятелства за проява на преследване, заплахи или тежки посегателства спрямо него или възможност за бъдещи такива в страната му на произход.

При така установената фактическа обстановка, Съдът намира жалбата на И. Б. А. срещу Решение № 8-Б/18.08.2025 г., постановено от интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците при МС, за неоснователна, поради следното:

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ и съгласно представената Заповед № РД-05-05/06.01.2025 г. с която на основание чл. 48, ал. 1, т. 10 ЗУБ М. А. П. – главен експерт в РПЦ – [населено място], е определен за интервюиращ орган.

Решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма и съдържа реквизитите по чл. 59, ал. 2 АПК. При издаването му са спазени административнопроизводствените правила и не се констатира т нарушения, които да са ограничили правата на лицето.

Подадената от И. Б. А. молба е разгледана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно която това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в Република България да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е

изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Нормата на това чл. 33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл. 9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в

значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело C-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. В последващата молба са изложени общи сведения ситуацията в С., сведения относно района на Д. Ал Зор, където властвали радикалните PYD (Кюрдска партия за демократично единство), позовава се на информация след м. ноември 2024, посочва се, че мъже и жени на възраст между 18 и 31 години са били набирани за военна служба, както и, че от семейството му е получен документ, потвърждаващ публична информация за набиране на войници и тежките санкции при неизпълнение.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила.

На първо място следва да се посочи, че към датата на постановяване на решението на ВАС – 21.07.2025 г. ситуацията в С. и личната бежанска история на жалбоподателя не са отговаряли на изискването за предоставяне на международна закрила, поради което позоваването на жалбоподателя на основания, възникнали преди това, е неоснователно. Неоснователно е и позоваването на информацията за набиране на мъже и жени между 18 и 31 години, доколкото жалбоподателят не попада в тази възрастова граница. Положението в С. е разгледано подробно в решението на ВАС и към момента на подаване на последващата молба, както и към настоящия момент, правилно административният орган е приел, че не са налице нови обстоятелства от съществено значение относно държавата на произход или за личното положение на жалбоподателя. Информацията и данните от актуалната справка в сх. № МД-02-422/04.08.2025 г., не обосновават наличието на реална опасност за жалбоподателя. Обратно, въз основа на тези данни може да се направи извод, че положението в С., която макар и все още нестабилна, значително се е подобрило. От анализирания от органа доклад на У. е видно, че хуманитарната ситуация в С., и по специално провинцията, в която е роден и живял жалбоподателят, все още е нестабилна, но има значителен брой сирийци – 210 000, които са се върнали в държавата си от съседни държави. Статиите, представени от жалбоподателя, за евентуален колапс на здравната система на С., поради недостиг на финансиране, не представлява основания за предоставяне на бежански статут. Икономическите проблеми на държавата в ситуацията, в която се намира, и продължаващата нестабилност, са очакван резултат от промените, които се случват в държавата и смяната на управлението след падането на Б. А. от власт. Само по себе си обаче това не обуславя наличието нито от обективна страна, нито от субективна такава, на основания за предоставяне на международна закрила.

Приложените по делото статии, касаещи [населено място] ал Зор, не става ясно по какъв начин се отнасят за жалбоподателя, доколкото същият в проведеното с него интервю в първоначалното производство, е посочил, че е роден в [населено място] и е живял единствено в Ал М., Р.. Тук следва да се отбележи, че в действителност е налице противоречие между заявеното от чужденеца по време на интервюто му, и в

последващата молба. В последващата молба чужденецът мотивира искането си за предоставяне на международна закрила с факта, че е роден в Д. ал Зор и ситуацията там, но по време на интервюто е установено, че е роден в Р.. От друга страна, макар и от справката на л.73 да се установява наличие на инциденти на територията на града, според оценки на ВКБООН към 12.06.2025 г. в провинция Д. ал Зор са пребивавали 192 946 вътрешно разселени лица и 46 557 души, които са се завърнали на територията от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. ВКБООН допълнително изч9слява, че към 15 май 2025 г. общо 40 105 завърнали се от чужбина лица от началото на 2024 г., като голяма част от тях са именно в окръг Д. ал Зор, следван от Ал М.. Считано от 8 декември 2024 г. насам, 14 131 души са се завърнали на територията на провинцията от чужбина.

В конкретният случай не се установява към настоящия момент на цялата територия на С. конфликтът да достига до ниво, пораждащо сериозни и потвърдени основания да се смята, че жалбоподателят, върнат в С., поради самия факт на присъствието си на територията се излага на реална опасност да претърпи тежки заплахи срещу живота или личността си. Въпреки, че в някои части на страната положението е несигурно, не следва насилието в части на държавата да се определя като безогледно. В случая не се установява спрямо жалбоподателя да са налице сериозни и потвърдени основания да се счита, че единствено на основание присъствието си на територията на С. той ще бъде изправен пред реален риск да стане обект на конкретна заплаха.

Споделят се изложените от органа съображения досежно представения документ, издаден от Командване на сили за вътрешна сигурност, с изключение на частта, че разликата в датите на издаване и връчване, разкрива съмнение за достоверността на документа. Връчването неминуемо е последващо на издаването на документите, поради което разликата от близо 3 месеца не може да повлияе на евентуалната му достоверност. Съществено е обаче, че данните в този документ касаят регион Д. Ал Зор, в който жалбоподателя няма данни да е пребивавал. Видно от съдържанието на документа, същото съдържа нареждане до *„всички изпълнителни органи... ако бъде открит в територията на Самоуправлението“*. Жалбоподателят обаче е живял в Ал М., Р., а не в Д. Ал Зор. Тоест, същият би могъл да се върне в друг град, като без опасност от изпълнение на наложеното от Командване на сили за вътрешна сигурност евентуално наказание – глоба и лишаване от свобода.

Съгласно практиката на СЕС само ако действително са налице нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с член 40, параграф 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут (решение от 10 юни 2021 г., *Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid*, C-921/19, EU:C:2021:478, т.37). В конкретния случай нито

обстановката в С. е значително влошена спрямо първата молба, нито представения документ увеличават в значителна степен вероятността чужденецът да отговори на условията за предоставяне на международна закрила. Неоснователно е възражението, че интервюиращия орган е обсъдил по същество представения документ. Тази преценка е необходима за да се направи извод, дали представения документ, извеждащ нов факт или елемент, свързан с чужденеца, е относим. В случая органът е изложил подробни мотиви, с които е приел, че наличието на нови факти или елементи не се установява от представените от чужденеца документи, поради което и е отхвърлил последващата молба.

В обобщение административния акт не страда от пороци, обуславящи отмяната му. Актът е законосъобразен по всички критерии на чл. 146 АПК, поради което е дължимо отхвърляне на жалбата.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК, Съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ оспорването на И. Б. А., гражданин на С., [дата на раждане] в С., с ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 8-Б/18.08.2025 г. на интервюиращ орган при Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната последваща молба с вх. № КП-01-6211/29.07.2025 г. до производство за предоставяне на международна закрила.

Решението е окончателно не подлежи на касационно обжалване на основание чл. 85 ал.3 ЗУБ.

СЪДИЯ: